

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Slabu Viorel și Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Popov Leonid xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2019 – 10.04.2019;

Instanță de apel: 20.08.2019 – 16.10.2019;

Instanță de recurs: 20.05.2020 – 16.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 aprilie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Popov Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei, aplicată prin sentința judecătoria Botanica mun. Chișinău din 26 mai 2016, pe un termen de 5 ani închisoare, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de sentință sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 1 (una) lună, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Popov Leonid, la data de 18 noiembrie 2018, ora 00.40, cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 5 ani, prin sentința Judecătoriei Botanica din 26 mai 2016, intenționat a urcat la volanul automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î xxx, deplasându-se cu acesta, la intersecția str. Grenoble cu str. Suceanu, mun. Chișinău,

a fost stopat de către ofițerul de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare, Stadnic Dumitru și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus alcooltestului „Drager”, conform rezultatelor căruia s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de el, constituie 0.66 mg/l.

Ulterior, fiindu-i prelevate și probele biologice de sânge în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie, la cererea acestuia, conform procesului-verbal nr.4203 al examinării medicale de constatare a faptului stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit concentrația de alcool în sânge de 1,17 g/l, ceea ce conform art.134¹² alin.(3) Cod penal și Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut *în drept*, ca faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, adică, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Avocatul Viorel Slabu în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Popov Leonid, în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea cererii de apel a invocat că, sentința nominalizată este neobiectivă și urmează a fi casată din următoarele considerente: la numirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că scopul pedepsei este de a reeduca persoana, ori prin izolarea acestuia de societate nu este atins scopul acesteia.

A mai indicat că, Popov Leonid fiind audiat în instanță de judecată a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea în procedură simplificată, în baza probelor acumulate la faza urmăririi penale, se caracterizează satisfăcător, are loc permanent de trai, se căiește sincer de cele comise și nu a existat prejudiciu material.

Apelantul a enunțat că, prima instanță a reținut circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal, dar, în cadrul ședinței de judecată nu au fost stabilite. Însă, circumstanțele care atenuează răspunderea inculpatului în temeiul art.76 Cod penal, sunt recunoașterea vinei, căința sinceră, circumstanțe care nu au fost reținute de către prima instanță.

Cât ține de situația familială a lui Popov Leonid, apărarea a menționat că, este căsătorit, are la întreținere un copil mic de 1 an 6 luni, soția Popov Ecaterina conform certificatului din 22.03.2019 are statut de șomer, se află în concediu de îngrijire a copilului, unicul întreținător fiind Popov Leonid, care este angajat în câmpul muncii în calitate de operator la SRL „Transautogaz” nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, la locul de trai se caracterizează pozitiv. Or, legislația prevede alte pedepse mai blânde, non privative de libertate, așa cum este amenda.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără

modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a examinat cauza penală în baza probelor administrate de organul de urmărire penală cu stabilirea limitelor de pedeapsă prevăzută de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, astfel, instanța a ținut cont și a aplicat corect reducerea pedepsei cu 1/3 din limitele pedepsei cu închisoare, ceea ce constituie noua limită a pedepsei cu închisoare de până la 8 luni, totodată fiind respectate și cerințele prevăzute de art.art.7, 61, 75 Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că, în baza sentinței Judecătorei Botanica din 26 mai 2016, Popov Leonid a fost condamnat în baza art. 264 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani (termenul de probă urma să expire pe 26 mai 2021), ultimul a comis în termen de probă altă infracțiune similară.

Prin urmare, potrivit prevederile art.90 alin.(10) Cod penal, s-a stabilit că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin.(11) din prezentul articol.

Mai mult, Curtea de apel a statuat că, prima instanță a aplicat prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, cumulul de sentințe și i-a stabilit lui Popov Leonid pedeapsă definitivă sub formă de închisoare de 5 (cinci) ani și 1 (una) lună, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, dat fiind faptul că ultimul nu a conștientizat pericolul social al faptelor săvârșite.

În contextul dat, instanța de apel a respins solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse non privative de libertate, or, inculpatului i-a fost oferită șansa de a se corecta prin aplicarea art.90 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26 mai 2016, însă cu regret, ultimul nu și-a făcut concluziile necesare.

5. Avocatul Viorel Slabu în numele inculpatului, în temeiul pct.10), 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse echitabile.

În motivarea recursului, recurentul a făcut trimiterea la prevederile art.325 Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de judecată, judecă cauza în limitele învinuirii formulate în actul de învinuire și în privința persoanei puse sub învinuire, iar în concordanță cu prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Recurentul a reliefat că, contrar prevederilor enunțate instanța de apel a ieșit din limitele învinuirii aduse lui Popov Leonid în temeiul cărora eronat i-a individualizat pedeapsa. În argumentarea soluției de agravare a pedepsei, instanța de fond și apel indică circumstanțe bazate pe presupuneri, care în viziunea instanței impune necesitatea izolării inculpatului de societate, iar concluzi instanței de apel contravine normelor imperative. Consideră că, norma de drept aplicată în hotărârea

atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție - art.427 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală.

Mai mult, menționează că, inculpatul Popov Leonid se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere un copil și nu a existat prejudiciu material, însă instanța nu a considerat necesar de a-i aplica inculpatului o pedeapsă separată sub formă de amendă, sau muncă corecțională.

În aceste condiții recurentul subliniază că, în viziunea lor acestea constau în dificultățile apărute în practica aplicării individualizării pedepsei penale în contextul judecării obligatorii a cauzelor în conformitate cu înaintarea învinuirii formulate (art.325 Cod de procedură penală) și discrepanțelor aplicate de către instanțe prin aplicarea eronată a art.art.75 și 77 Cod penal, la motivarea soluțiilor. Drept consecință inculpatul este lezat în dreptul la un proces echitabil.

5.1. Avocatul Răileanu Pentru în numele inculpatului, în temeiul pct.10), alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel, precum și argumente suplimentare, și anume:

- în conformitate cu pct.3 al Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr.8 din 11.11.2013 în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

- Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, recurentul consideră că în privința inculpatului Popov Leonid sunt întrunite toate temeiurile pentru aplicarea în privința lui a pedepsei mai blânde non privative de libertate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor din următoarele considerente.

6.1. Recursul ordinar declarat de Avocatul Viorel Slabu în numele inculpatului.

În corespundere cu art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, pct.10), 16) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, care stipulează, *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și norma de drept aplicată prin hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Cu referire la temeiul invocat de recurent prevăzut la pct.10) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

În esență, critiquele recurentului sub acest temei se bazează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esență la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Popov Leonid, astfel nu a ținut cont de personalitatea ultimului și a aplicat greșit și eronat pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Însă, verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins cu executarea reală a pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că lui Popov Leonid în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Botanica din 26 mai 2016, Popov Leonid a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, astfel, în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani (termenul de probă urma să expire pe 26 mai 2021), însă ultimul a comis în termen de probă altă infracțiune similară.

Prin urmare, Colegiul Penal menționează că, potrivit prevederile art.90 alin.(10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin.(11) din prezentul articol.

Colegiul penal reiterează că, prima instanță corect a aplicat prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal și prin cumul de sentințe, stabilindu-i lui Popov Leonid pedeapsa definitivă sub formă de închisoare de 5 (cinci) ani și 1 (una) lună, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, or, ultimul nu a conștientizat pericolul social al faptelor săvârșite.

În aceste circumstanțe, stabilirea unei pedepse non privative de libertate, după cum solicită recurentul nu este posibilă, or, inculpatului i-a fost oferită șansa de a se corecta prin aplicarea art.90 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 mai 2016, însă cu regret, ultimul nu și-a făcut concluziile necesare.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârea contestată ca fiind corectă și legală, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, totodată termenul pedepsei complimentare stabilit, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Popov Leonid a fost condamnat.

Cu referire la temeiul invocat de recurent prevăzut la pct.16) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Pct.16) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare.

Or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța din cauză.

Mai mult, se mai reține și faptul că, în spețele în care se pun problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este acela de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Totodată, în această ordine de idei este necesar de menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat deja în jurisprudența sa, că simpla existență a unei abordări jurisprudențiale diferite, la nivelul instanțelor naționale, asupra unor spețe similare, nu implică în mod automat o violare a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, Curtea a admis că o unificare a jurisprudenței naționale necesită o anumită perioadă de timp, astfel încât un interval rezonabil în care coexistă mai multe soluții jurisprudențiale asupra unor situații similare, este compatibil cu dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului prin prisma pct.16) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei pentru recurs.

În consecință, Colegiul reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.10), 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Recursul ordinar declarat de Avocatul Răileanu Pentru în numele inculpatului.

Colegiul Penal, menționează că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este **de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.**

Potrivit dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 16 octombrie 2019 (f.d.159-162) a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența inculpatului Popov Leonid și avocatului acestuia, Slabu Viorel, cu înștiințarea lor despre pronunțarea și primirea **deciziei integrale la 13 noiembrie 2019.**

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului. La calcularea termenelor nu se ia în calcul ora sau ziua de la

care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Așadar în speță, termenul de declarare a recursului conform art.422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 13 noiembrie 2019 de la pronunțarea deciziei integrale, ultima zi pentru declararea recursului fiind 14 decembrie 2019, iar recursul ordinar declarat de avocatul Răileanu Pentru în numele inculpatului a fost depus la 28 ianuarie 2020 (conform ștampilei de pe recurs), prin urmare, cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

Ținând cont de cele menționate supra, Colegiul penal menționează că recurentul nu a solicitat repunerea în termen pentru recursul declarat și nici nu a invocat careva temeiuri ce au determinat întârzierea depunerii recursului.

Totodată, în situația când instanța de recurs dispune inadmisibilitatea recursului ca fiind tardiv, aceasta nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din care motiv nu există temei de a se verifica legalitatea deciziei instanței de apel.

Astfel, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.422, 432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de avocat este inadmisibil, deoarece este depus peste termenul prevăzut de Lege.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Popov Leonid xxx*, pe motivul că recursul avocatului Slabu Viorel în numele inculpatului este vădit neîntemeiat, iar recursul avocatului Răileanu Petru în numele inculpatului este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena